

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726733043216.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

10. Pintse-Psalmer.

Nr. 58.

Mel. Fra Gud vil jeg ey vige etc.

Drag ind ad dine porte,
Min sieles dyre pant,
Som mig, der jeg var borte,
I daabens vande fandt,
O du GUd Faders Aand,
Som er GUds Søns tillige,
Og har det samme rige
Med dem i magt og haand.

2. Drag ind, lad sielen finde
Din Guddoms lys og brand,
Som syndens kræfter binde
Og slet forbrænde kand,
Gjør sielen synde-frie,
Gjør mine tanker rene,
At søge dig allene
Paa livets rette stie.

*
—

* - - -
— 161

3. Jeg er som vilde grene,
Forvendt og visnet hen,
Din Guddoms kraft allene
Mig giver liv igien,
Du har i daabens flod
Min død til grunde senket,
Mig rensset og bestenket
Med JEsu røde blod.

4. Du søde salve flyder
Saa liflig i mit sind,
At jeg den ære nyder
Ved dig at vies ind
Til præst, at staae for GUd,
Til kongemagt og ære,
Til GUds prophet at være,
Til JEsu skat og bruud.

5. Du est en Aand, som fører
Os ret til bønnen frem,
Din bøn GUds hierte rører,
Din sang er angennem,
Den op i himlen gaaer,
Den virker i det høye,
Og lader sig ey nøye,
Før hielpen rede staaer.

6. Du est en Aand, som giver
Hvert bange hierte trøst,

*
—

— — —
*
— 162

Det ledsker og opliver
Med himmel-lys og lyst,
Ach! ja hvor mangel vee
Har du min siel betaget
Og aanden sødt unddraget
I himlen ind at see.

7. Du est en aand, som lader
Os smage kierlighed,
Est ey hos den, som hader,
Som truer og er vred,
Du søger, søde Aand!
De trætte-kiere sinde
At samle og forbinde
Ved kierlighedens baand.

8. Du HErre har i hænde
De store med de smaa,
Kandst vrie dem og vende
Som bækkens vande gaae,
Lad naaden blive stor
Til alle at forlige,
Som med hverandre krige
Paa hele verdens jord.

9. Bryd frem, at verdens plage
Dog engang bliver endt,
Vend om, og før tilbage
Alt, hvad som er forvendt,
See dog i verdens land
Saa mange lande skiendte,
Saa mange kirker brændte,
Og set dem selv i stand.

*
—

— — —
*
— 163

10. Lad kongens throne smykkes
Med himlens lys og ret,
Lad regimentet lykkes,
Gjør alt det tunge let,
Gjør alderdommen viis,
De unge tugt at lære,
At begge frugt maae bære
Til HErrens lof og priis.

11. Lad hver en siel sig fryde
I JEsu sande troe,
Lad alle huse nyde
Velsignelse og roe,
Fordriv den onde aand,
Som mod din virkning strider,
At naaden alle tider
Kand have overhaand.

12. Giv tapperhed, at kæmpe
Mod satans grumme magt,
Og al hans vold at dæmpe
Paa troens stærke vagt,
Og stride mandelig,

Som det de christne sømme,
Der ey i verden drømme,
Men tapper værge sig.

13. Lad al vor vandring være
Dig kier og angenem,
At, naar man os skal bære
Engang i døden hiem,
Naar her er sagt god nat,
Da lad os salig drage
Fra denne verdens plage
Til himlens fryde-skat.

*
—

- - -

* *
— — 164

Nr. 59.

Mel. HErre jeg har handlet ilde etc.

GUddoms straale, himmel-lue,
Store GUd og naadens aand!
Værdes dog min nød at skue,
Som vil tage overhaand,
Lad din kraft mig styrke give,
Og min matte siel oplive.

2. Troen, viisdom, lys i mørke,
Trøst i trængsels mørke stand,
Det er det din GUddoms styrke
Os allene give kand,
Det er det, os ret kand lære
Christum ret at see og ære.

3. Dyre Lærer, HErrens finger,
Skriv dit eget milde sind
I min siel, som jeg dig bringer
Til et evigt offer ind,
Lad din kraft mig stedse røre,
Hvad du vil, at see og gjøre.

4. Lad din ild min siel antænde,
Smelte hiertets snee og iis,
At jeg dag og nat kand brænde
I min JEsu lof og priis,
Set min aand i troens lue,
Synden ret med magt at kue.

5. Lad din salve i mig flyde,
Vie mig til din tempel ind,
Lad min siel i dig sig fryde,
Hav din himmel i mit sind,

*
—

.. - - -

Giør mig stærk i dødens krige,
Føer mig saa til himmerige.

Nr. 60.

Mel. Kom Hellig Aand, O HErre.

O Hellig Aand! o søde trøst,
Som flyder ind i siel og bryst
Paa den, som har et ydmygt hierte,
Jeg beder dig med længsels smerte,
Ach træng os dog i sielen ind,
At varme op vort frosne sind,
At vi ey lunkne eller kolde
Men fyrig pintse-fest kand holde.
Halleluja, Halleluja.

2. Ach lad din kraft dog trænge ind,
At gribe an mit haarde sind,
Dets klippe-art at sønderrive,
At du deri kand boe og blive.
Ach! det er fuldt af dynd og jord,
Hvor verdens skarne-tyde groer,
Som dødens beske frugter give,
Hvor kand det da din bolig blive?
Halleluja, Halleluja.

3. Thi villien er faren vild,
I verdens glæde glad og mild,

* *
— —

*
—

— — —
i verdens glæde.

166

Har tabt den rette sielens hvile,
Vil blive sund af dødens pile,
Den hører ordet uden sands,
Og finder ikke troens glands,
Hvor kand, hvor kand hun da begiere,
At du i sielen vilde være?
Halleluja, Halleluja.

4. Saa ilde seer den vaaning ud,
Ach kom dog ind, o store GUD,
Fey ud al skidenhed og stank,
Giør sielen deylig nye og blank!
Forstyr den skidne rede, hvor
Nu belial og verden boer,
Lad syndens trældom dog faae ende,
At jeg din frihed ret kand kiende.
Halleluja, Halleluja.

5. Træd ind, du ædle pintse-giest,
Og giv min siel en liflig fest;
Lad hiertet udi troen brænde,
Og sig med magt til himlen vende,
Slaa selv dit verksted i mig op,
Og styr mit gandske levnets-lob,
Saa kand jeg ved din naades-gave
Den rette pintse-glæde have.
Halleluja, Halleluja.

6. O Hellig Aand, o! før mit sind
Dog ret i andagts lue ind,
Ach! lær mig dog til dig at træde
I bønnens rette kraft og glæde,
Jeg er saa lunken i mit bryst,

*
—

* — — —
— 167

Ach! giv mig ret en hiertens lyst
Til dig, min skat foruden lige,
At faae, og aldrig mere svige.
Halleluja, Halleluja.

7. Ach vidne i mig hvor jeg gaaer,
At jeg hos GUD i naade staaer,
Og før mig hen fra syndens vane
Paa himlens rette løbe-bane,
I bønnen ey at blive træt,
At sige: Abba Fader! ret,
Ja lad ved dig mit hierte svømme
I kierlighedens fulde strømme.
Halleluja, Halleluja.

8. Giv mig et uforferdet mod,
I troens kamp at holde fod,
At bryde frem i kraft og vælde,
Og ey til nogen side helde,
Du viisdoms Aand, klar op i mig,
At siel og aand og hierte sig
Kun ønske i dit lys at bygge,
Og hade syndens mørke skygge.
Halleluja, Halleluja.

9. O Hellig Aand! regier min aand,
Og før mig ved din egen haand,
Mod synden nat og dag at krige,
Og altid abba fader sige,
Lad Jesu fred i hiertet boe,
Og gjør mig stadig, huld og troe,
At ingen synd mig fra dig driver,
Og jeg udi dit forbund bliver.
Halleluja, Halleluja.

*
—

* — — —
— 168

Mel. Nu vel an vær frisk til mode.

O du sielens største glæde,
Alle frommes kraft og liv,
Som i vel- og veestands sæde
Er vor beste tiidsfordriv,
O du søde Hellig Aand,
Som med din den stærke haand
Holder hele verdens rige:
Hør dog hvad jeg nu vil sige!

2. Du est jo den største gave,
Som i verden nævnes kand,
Verden, naar jeg dig maa have,
Jeg ey agter for et grand,
Overgiv dig, kom til mig,
Kom til hiertet, som du dig
Til din tempel før udvalgte,
Da man først ved navn mig kaldte.

3. Fra GUds thrones høye sæde
Som en regn du øses ned,
Faderens og Sønnens glæde
Regner paa GUds christenhed,
Kom! du, som saa gierne est
Alle frommes daglig giest,
Kom og lad mit hierte finde
Naadens flod deri at rinde.

4. Du har viisdom uden lige,
Kiender hver en draabe vand,
Hvert et støv i verdens rige,
Intet for dig skiules kand,

*

—

* - - -

— 169

Nu du kiender grandt og seer
Alt hvad mig i verden skeer,
Lad din viisdom mig da lære,
Hvordan jeg for GUD skal være.

5. Du est hellig, bliver funden
Hvor man elsker synden ey,
Du er ey med dem forbunden,
Som vil gaae den brede vey,
Giør mig, søde naade-skat,
Deylig perle-reen og gladt,
Lad ey findes det du hader
Mig i tanker, ord og lader.

6. Du est from og mild af hierte,
Som et lam i sind og mod,
Lindrer gierne vores smerte,
Mod os onde mild og god,
Ach! forlad og giv mig ind
Saadan fromhed i mit sind,
At jeg kand i aandens brynde
Ogsaa mine fiender ynde.

7. Hug mig ikke op fra rode
For det onde, jeg har gjort,
Saa er jeg ret vel til mode,
Naar du mig ey kaster bort.
Gjør mig til din egen skat,
Og hvad jeg har efterladt,
Ved din naade skal herefter
Rettes op af alle kræfter.

8. Jeg da herved plat afsiger
Alt det, som er dig imod,

* *
--

- - -

*
- 170

Viger alle synder, viger,
Jeg er GUds med liv og blod,
Vær forbandet meer og meer
Alt hvad satan gierne seer,
Bort I skidne syndens veye,
Gud skal ene hiertet eye.

9. Kun allene at din naade
Gjør mig ret fra synden fri,
Hielper mig min gang at raade
Paa den trange livets stie.
Bryd det onde kiødets sind,
Kast det bort i vær og vind,
Lad mig satan aldrig blinde,
Gjør mig nye i mine sinde.

10. Vær min hielp, hvad mig beegner,
Naar jeg synker, vær min stav,
Favn mig, naar jeg døer og blegner,
Naar jeg ligger, vær min grav,
Og naar jeg igien opstaaer,
O saa hielp mig, at jeg gaaer
Ind i himlens høye sale,
Evig dig at see og tale.

Nr. 62.

Mel. Hører til I høye Himle etc.

Lad i din naade paa os regne,
Thi min siel er tør som sand,

* *
--

* * - - -
-- 171

Giv din kirkes tørre egne,
Milde Fader, ledske-vand,
Lad din aands den rige væld
Øse naade, kraft og held

Ned i stærke strømme flyde,
Hiertet ret at overgyde.

2. See paa jorden, om en fader
Ikke agter det for spot,
Om hand nogen tiid undlader
Sine børn at gjøre got,
Skulde du da, Fader, som
Est saa eye-god og from,
Dem ey give aandens gave,
Som ham vil saa gierne have.

3. JEsu, du som bort er vandret
Til din Fader, send ham ned,
Du som er dog uforandret
I din store kierlighed,
Send dog ned din Aand, som skal
Lede mig i denne dal,
At jeg sandhed ret kand kiende,
Og i troen dig omspende.

4. Hellig Aand, de frommes glæde!
O besøg mit bange sind,
Værdes i min siel at træde,
Vie den til din tempel ind,
Smyk den deylig som en brud,
Rens den gandske, og kast ud,
Hvad af verden er tilbage,
Og mig kand fra JEsu drage.

*

—

— — —

*
— 172

5. Smyk mig med din himmel-gave,
Gjør mig skøn og nye igien,
At jeg kierlighed kand have,
Som skal aldrig raadne hen,
Giv mig altid kæmpe-mod,
Hellige mit kiød og blod,
Lær mig til min Gud at træde
Udi bønnens kraft og glæde.

6. Saa vil jeg mig dig hengive,
Dig til ære skal mit sind
Stedse himmel-sindet blive,
Til jeg gaaer i himlen ind,
Faderen og Sønnen der
Med dig ret at komme nær,
Og min Gud i høye throne
Prise høyt med engle-tone.

Nr. 63.

Kom regn af det høye! lad jorden oplives
Som lillie-dal,

At, hvad os vor JEsus har lovet, maa gives
I tusinde tal,

* *

--

*
- 173

Hand vilde det arme fortørrede mod
Forfriske og ledske
Med himmelske vædske
Af paradiis-flod,
Af paradiis-flod.

2. Kom himlenes kilde! lad strømmene flyde
Paa dette dit land,
At blomster og frugter din have maae pryde
Og sette i stand,
See dog hvor mit hierte forpiint og forladt
Sig ønsker saa saare
Med sukke og taare,
At favne sin skat:,:

3. Kom sielenes aande! før dennem til live
O himmelske vind!
De bange og syndige hierter at give
Et himmelske sind,
Hvert hierte, som ligger i synden paa straae
I lysternes søle,
Din varme lad føle,
At de kand opstaae:,:

4. Kom trøster i trængsel! kom sandsernes styrke!
Mit hiertes behag!

*

--

*
- 174

Kom viin os at ledske, i angestens tørke,
Med himmelske smag,
Saa kand jeg til bønnen frimodig fremgaae,
Og stedse mig skynde
I kierligheds brynde,
Al naade at faae:,:

5. Kom balsom for alle bekymrede hierter,
At vise din kraft,
At lindre de blodige sielenes smerter
Med lægedoms saft,
Saa skal jeg ey findes i trefningen fey,
Men gaae som en kæmpe
Til synden at dæmpe
Paa helligheds vey:,:

6. Kom viisdom! jeg haver din himmelske lære
For alle udvaldt,
Hvad ellers fornuften forborgen vil være,
Det finder jeg alt,
Hvad ellers ey findes ved menneskelig sands
Og læsningens møye,
Det skuer jeg nøye
I klareste glands :,:

7. Kom fakkell, som sikker veyviser de blinde
Med himmelske skin,
Oplys mig, og før de formørkede sinde

Paa himlenes trin;
Lad mig udi lyset kun stedse gaae frem,
Og dagligen ile
Som flyvende pile
Til himmelen hiem ,:;

*

—

* - - -
— 175

8. Kom hellige olie, sielenes kræfter
At salve i mig,
At hvad jeg skal tænke og gjøre herefter,
Maa virkes ved dig,
At aandens livsalige frugter maae staae
I deyligste grøde,
Og dagligen døde
Den onde attraae,:;

9. Kom sande veyvisere, hiertet at bøye,
Ret som det sig bør,
Lad hvad du befaler, mig ene fornøye,
At jeg det og gjør,
Og blive saaledes bestandig derved,
I sorrig og glæde,
Indtil jeg kand træde
Fra verden i fred,:;

10. Kom due, at kierligheds varme kand findes
I inderste aand,
Lad alt, hvad dig kiender, nu mere forbindes
I kierligheds baand,
Fra dig ey at vrie os ud eller ind,
Men redelig vandre,
Og aldrig forandre
Det himmelske sind,:;

11. Kom siele-fred, lad vor samvittighed smage
Din liflige roe,
Din sødhed, til sindet fra verden at drage,
I hierterne boe,

*
— 176

Og tal til mit hiertes den inderste grund:
Fred vil jeg dig give
Jeg hos dig vil blive
Til yderste stund ,:;

12. O kierligheds lue, lad hierterne finde
Din helligheds brand,
Mit hierte lad sig med dit hierte forbinde
I lydigheds stand.
Ret i mig din kierligheds bannere op,
Mig vil jeg forskrive,
Din gandske at blive
Med siel og med krop,:;

13. Kom himmelske kilde i sielen at flyde
Med glæde og trøst,
Ved dig ret en forsmag af himlen at nyde
Er ene vor lyst,
Mod denne din glæde er verden kun straae,
O! paradiis-drue,
O! himmelske lue,
Hvo dig kun kand faae,:;

14. Vor børnerets vidne! hielp, abba at sige
Med hierte og mund,
Og tryk mig den vished at arve dit rige
I inderste grund;
Ja viis mig, saa tit du o saligheds pant

*
—

— — —

*
— 177

Om himlen erindrer,
Hvor kronen den tindrer,
Som JEsus os vandt,
Som JEsus os vandt.

Nr. 64.

Mel. Fader vor udi Himmerig.

Kom Hellig Aand, kom hierte-mild,
Optænd mit hierte med din ild,
Lad dine luer i mig tændes,
At verdens kierlighed forbrændes,
Set sielen i en himmel-brand,
Som aldrig mere dæmpes kand.

2. Oplys mig ret, du sandheds skin,
At jeg kand gjøre visse trin,
Lad hiertet skiules i din giemme,
Og ingen fremmed ild fornemme,
Din Guddoms dug forfriske mig,
Saa blomstrer sielen yndelig.

3. Kom, dyre balsom! gjør mig sund
Fra syndens gift i biertets grund,
Din naade lad mig giennembløde,
Og al min vee og suk forsøde,
Kom sielens søde paradiis!
Og mig med livets frugt bespiis.

4. Kom! kom du allerbeste trøst!
Saa er jeg frie fra verdens lyst,

*
—

— — —
**
— — 178

Kom du, som alting har at give,
Og sielen ene kand oplive,
Min Villie og min forstand
Opfyld med naadens lys og brand.

5. Giv, at jeg som et troe GUds barn
Maa flye for syndens dynd og skarn,
Lad hellighed mit sind beklæde,
At jeg kand gaae min gang med glæde,

At himlen er mit øyemeed,
Og veyen ret bestandighed.

6. Giv mig den styrke, at jeg gjør
Din villie, som det sig bør,
Din viisdøm min forstand optænde,
Hvad got er, ret fra ont at kiende,
Og hvad du lærer min forstand,
Jeg baade gjøre vil og kand.

7. Kys sielen, og gyd derved ind
Din viisdøms strømme i mit sind,
At jeg kand selv i hiertet prøve,
Mig i din kierlighed at øve,
Ey ene det hos andre see,
Men at det af mig selv maa skee.

8. Syvfoldig store siele-skat!
Gjør du mit hierte riigt og sat,
Lad dine søde naadens strømme
I sielen alting oversvømme,
Hvad er dit gode himmel-sødt,
Ja uden dig er alting dødt.

*

—

*
— 179

9. Du livets strøm klar som cristal,
Der fylder himlens fryde-sal,
Jerusalems de høye stræder
Med hele strømme fuld af glæder,
Hvo dig kand faae, har ingen nød,
Hvo dig ey faaer, er meer end død.

10. O JEsu, som med mund og haand
Har lovet mig din Hellig Aand,
Ach send ham ind udi mit hierte,
Saa lindres al min vee og smerte,
Og gyd ham dybt i hiertet ind,
Saa renses mit urene sind.

Nr. 65.

Kraft udaf det høye
Som vor siel kand bøye,
Himmeriges vind,
Som vor nød fordriver,
Og os glæde giver
Udi sielen ind,
Lad mig altid staae i brynde
Til din ære at forkynde.

2. O Guds store finger,
Som i sielen bringer
Livets søde saft,

Trøst i vor elende,
Lue til at tænde
Kierlighed i kraft,

* *
--

--
* *
-- 180

Giv mig dog den brand og gave,
Dig af hiertet kier at have.

3. Trøst for alle fromme,
Hielp mig ind at komme
I din naades barm,
Og naar modgangs vinde
Storme, jeg kand finde
Hvile i din arm,
Lad o soel! din glands frembryde,
At min siel dit kys kand nyde.

4. Du kand, himmel-kilde,
Kom, du kand formilde
Siemens dybe saar.
Kom min søde længsel,
Saa skal al min trængsel
Brændes op som blaar,
At mit hierte finder hvile
I din honning-smag at smile.

5. Som en hiort i hede
Søger at oplede
Det ham ledske kand,
Saadan mine sinde
Længes dig at finde,
Søde livets vand.
Bliver aldrig vel til mode,
Før ved dig, mit største gode.

6. Du som verdens ender
Udi dine hænder

*
--

*
-- 181

Æltede som leer,
Kydske hierters tynder,
Naar kun sielen skynder
Sig jo meer og meer,
I din samfund ind at træde,
O der har du mig, min glæde.

7. Før du mine sager,
Hvad jeg foretager,
Al min vey og gang,
Øye, mund og øre,
Alt hvad jeg vil gjøre,
Al min bøn og sang,
Hvad jeg er og har i live,
Vil jeg dig aldeles give.

8. Lad den aand, der figer
Om i verdens riger,
Dig imod at staae,
Aldrig mig bedrage;

Efter denne plage
Set mig kronen paa,
Da skal jeg med engle-tunge
Halleluja for dig siunge.

*
- 182